

תאריך: 2.3.2021

בבית המשפט המחוזי
בירושלים

ת"פ 67104-01-20
בקשה (מס' 201)
בפני כב' השופטים
י' פרידמן-פלדמן, מ' בר-עם, ע' שחם

תגובת רשת מדיה ומר דרוקר (המשיבים 1-2)

ל"בקשה לעיון מחדש" ול"הודעת עדכון" מטעם המבקש

בעניין:

בנימין נתניהו

באמצעות עוה"ד בעז בן-צור, ישראל וולנרמן,
דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשמידט-שרייר
מרחה הארבעה 28, תל אביב
טל': 03-7155000; פקס': 03-7155001
וכן באמצעות עוה"ד עמית חדד, נועה מילשטיין,
אביחי יהוסף ויאיר לשם
מרחה ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב
טל': 03-5333313; פקס': 03-5333314

המבקש

נגד

1. רשת מדיה בע"מ

2. רביב דרוקר

ע"י ב"כ זאב ליאונד ו/או דור ליאונד ו/או אח'
ממשרד זאב ליאונד ושות'.
מרחה יהודה הלוי 23, מגדל דיסקונט.
ת.ד. 29765 תל אביב 6129701.
טל': 03-5170081; פקס: 03-5170885.

3. מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)
מרחה מנחם בגין 154, תל אביב 6492107
ת.ד. 823, מיקוד: 9415204
טל': 073-3924600; פקס': 03-5163093.

4. עזבון המנוח שעה סגל ז"ל באמצעות אלמנתו, גב' שרה סגל.

המשיבים

מרחה הרצוג 28, אזור.

בהתאם להחלטת כב' בית המשפט מיום 26.2.2021, מתכבדים המשיבים 1-2, רשת מדיה בע"מ ומר רביב דרוקר (להלן: "המשיבים") להגיש תגובתם ל"בקשה – דחופה – לעיון מחדש בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 25.2.2021" (להלן בהתאמה: "הבקשה לעיון מחדש" ו"ההחלטה"), וכן ל"הודעת עדכון בהמשך להחלטת בית המשפט מיום 25.2.2021" מטעמו של המבקש (להלן: "הודעת העדכון").

ההדגשות בגוף הציטוטים המובאים בתגובה אינן במקור.

א. השתלשלות עובדתית

1. המשיבים עתרו לבית משפט נכבד זה בבקשה מנומקת "להתיר פרסום תיעוד חזותי וקולי של מתן עדות במשטרה על ידי המנוח שעה סגל ז"ל", וזאת במסגרת תוכנית התחקירים "המקור", שצפויה להיות משודרת בערוץ 13 בתחילת חודש זה (להלן גם: "**בקשת המשיבים**"). עדות המנוח נגבתה במסגרת החקירה המשטרית שהובילה להגשת כתב אישום, בין היתר, כנגד המבקש.

לאור העובדה שאין הסדרה בסעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירות חשודים), תשס"ב-2002 (להלן: "**החוק**") בדבר הסמכות העניינית לדון בבקשה להתרת פרסום תיעוד כאמור, מטעמי זהירות, כפי שצוין בבקשת המשיבים, הוגשה הבקשה לבית המשפט המחוזי בירושלים, בו נידון התיק דנן, אף על פי שלמיטב ידיעת המשיבים, ההקלטה המתעדת את מתן העדות **לא תובא כראיה בהליך המשפטי**, ולו מפאת פטירת המנוח.

2. בקשת המשיבים נותבה למושב הנכבד, שבהחלטתו מיום 25.2.2021 הורה על דחיית הבקשה, מן הטעם כי "לא ברור מה מקור הסמכות של בית-משפט זה לדון בבקשה", מאחר שהמנוח (שזכור לא נמנה מלכתחילה על עדי התביעה) נחקר במשטרה כעד, ולא כחשוד בביצוע עבירה.

3. סמוך לשעה שמונה בערב ביום 25.2.2021, שוגרה לב"כ המשיבים הבקשה לעיון מחדש.

4. למחרת, ביום 26.2.2021, הגיש המבקש "הודעת עדכון" במסגרתה ביקש מכב' בית המשפט "**לקבל החלטה בהקדם האפשרי בבקשה לעיון מחדש ולהורות על איסור פרסום חקירתו של שעה סגל ז"ל**". בהודעת העדכון נמסר כי המשיב 2 פרסם חלק קטן מהתיעוד החזותי והקולי של המנוח בערוץ 13, וכי בכוונת המשיבים לפרסם בקרוב את התחקיר המלא בנושא, שצפוי לכלול חלקים נוספים מתוך עדות המנוח.
הודעת העדכון לא הומצאה לב"כ המשיבים.

באותו היום, ניתנה החלטת בית המשפט הנכבד כי המשיבים, ובכללם רשת מדיה בע"מ ומר רביב דרוקר, יגישו תגובתם לבקשה לעיון מחדש.

ב. לגופם של דברים

5. בית המשפט הנכבד התבקש במסגרת הבקשה לעיון מחדש - "**לענין מחדש בהחלטתו, ולהורות על דחיית הבקשה ולקבוע שאין לפרסם את המבוקש בה**". בסעיף 12 לבקשה לעיון מחדש נכתב: "דומה שברור כי סעיף 13 לחוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים) חל על הבקשה של דרוקר, וכי אסור לו לפרסם את חקירתו של מר שעה סגל ז"ל".

הנה כי כן, גם לשיטת המבקש, נוכח ההחלטה מיום 25.2.2021, אין איסור על המשיבים לפרסם תיעוד חזותי או קולי של עדות המנוח.

6. ההלכה הפסוקה לענין בקשה לעיון מחדש או עיון חוזר, ידועה ומוכרת, כל שינוי החלטה שאינה בגדר סעד זמני, יבחן בקפדנות ויעשה במשורה, ורק לאחר שיתגבשו התנאים לכך, כמו שינוי בנסיבות המצדיקות את העיון מחדש ו/או שינוי עובדתי שארע לאחר מתן ההחלטה¹.

¹ ת.א. (ת"א) 1702-06 הועדה המקומית לתכנון ובניה שורקות נ' מרב דולב ואח' (פורסם בנבו, 13.5.2011).

7. **המבקש לא הצביע על שינוי נסיבות או עובדות חדשות שיש בהן כדי להצדיק עיון מחדש בהחלטה.**
- ה"נסיבות" היחידות שהמבקש מתייחס אליהן בבקשתו, אינן אלא **מסקנתו הפרשנית** מן ההחלטה, כאילו זו "תוביל לכך שחקירות מצולמות של מתלוננים, או עדים אחרים שלא נחקרו באזהרה ישודרו ללא ביקורת שיפוטית כלשהי באופן שיוביל לאפקט מצנן ולזיהום קשה של ההליך המשפטי". המשיבים **חולקים** על מסקנה פסקנית זו של המבקש. מכל מקום, השערותיו של המבקש באשר להשלכות אפשריות כביכול מן ההחלטה, כמובן שאינן מהוות "**שינוי נסיבות**", או "**שינוי עובדתי**" **שארע לאחר מתן ההחלטה**, אשר יש בכוחם להצדיק עיון מחדש בהחלטה.
8. בניגוד לפרשנות המובאת במסגרת הבקשה לעיון מחדש, כאילו "אם תיוותר ההחלטה על כנה, הרי שייפרץ הסכר וחומרי חקירה רבים יפורסמו מבלי לקיים את ההוראה הברורה הקבועה בסעיף 13", הרי שהמשיבים סבורים, כי **המבקש מנסה ליצוק בהחלטה, את אשר אין בה.**
9. לא בכדי בפתח ההחלטה **צוינו במפורש** העובדות והנסיבות המיוחדות במקרה דנן, **לגביהן אין כל מחלוקת** – העד **נפטר מספר שנים לפני הגשת כתב האישום**, וההקלטה שמתעדת את עדותו **לא תוגש כראיה** במשפט. בכל הכבוד, לא ניתן לפרש את ההחלטה תוך התעלמות מעובדות ונסיבות אלה אותן ראה בית המשפט הנכבד לנגד עיניו.
10. על כן, **שום סכר לא נפרץ**, ואיש אינו חושב, **לרבות המבקשים**, כי יש בהחלטה מתן הכשר אוטומטי מראש לפרסום תיעוד תזותי של עדויות במקרים אחרים. ככל שבית המשפט הנכבד יסבור כי יש מקום להבהיר את ההחלטה בענין בקשת המשיבים, הרי שלמשיבים אין התנגדות לכך.
11. הפוך והפוך בבקשה לעיון מחדש, **ולא תמצא בה התייחסות עניינית לעובדות ולנסיבות מהותיות שצוינו בהחלטה.** חלף זאת, ביכר המבקש להשתית את השגתו על ההחלטה, על **טענות כלליות**, כגון "תופעה נרחבת של הדלפות", ביצוע "משפט ציבורי-פומבי", "זיהום רבתי של ההליך" וכיו"ב, טענות אשר לא הובאו להן כל תימוכין ממשיים. די בכך כדי לדחות את הבקשה לעיון מחדש.
12. **הבקשה לעיון מחדש מהווה, הלכה למעשה, תגובה לבקשת המשיבים, ושימשה בעיקר לתקיפת המשיבים, ובפרט המשיב 2.** כך למשל הועלתה הטענה המופרכת כאילו המשיב 2 "הגיש לבית המשפט הנכבד ראייה לא קבילה במטרה להמשיך ולזהם את ההליך". באיזו "ראיה" מדובר? במה "זוהם" ההליך? למבקש הפתרוניים.
13. לא בכדי טענת המבקש בדבר "זיהום רבתי של ההליך" נטענה בעלמא, ככותרת בלבד, **ללא כל פירוט קונקרטי כמתחייב.** כפי שגם מובהר בתגובת המשיבה 3 לבקשה לעיון מחדש, "שעיה סגל אינו עד במשפט, ודבריו לא יובאו כראיה בהליך המשפטי. אשר על כן, אין חשש שעדות עתידית 'תזוהם' על ידי פרסום מקדים".
- יתרה מכך, המשיבים מלכתחילה רשאים היו לפרסם את **תמלול מתן העדות**, והמבקש לא מציג כל הסבר **מדוע זווקא בפרסום התיעוד החזותי יהיה כדי "לזהם" את ההליך המשפטי.** מה בדיוק כולל התיעוד החזותי והקולי, שאין בתיעוד בכתב של תוכן העדות, אשר פרסומו "יזהם", כביכול, את ההליך?!! שאלה מתבקשת זו נותרה ללא מענה מצד המבקש.
14. לענין "השיקול המובנה" שנזכר בתגובת המשיבה 3, כאילו "פרסום שכזה עלול להיות אפקט מצנן מסוים על מידת שיתוף פעולה של נחקרים עתידיים", הרי שחשש תיאורטי זה **מתבטל** בענייננו נוכח עמדת אלמנתו ושותפתו של המנוח למשרד הייעוץ, גבי שרה סגל תבדל"א, אשר גם **התראיינה** לתוכנית, כי **אינה מתנגדת לפרסום.** בהתייחס להסרת החשש מפגיעה בפרטיות הנחקר כבר נקבע בפסיקה, כי "**הרתיעה מפני מסירת**

עדות תוסר שעה שיידע הנחקר כי סירובו לפרסום תיעוד יהווה גורם בעל משקל משמעותי ביותר בבוא בית המשפט להחליט בפרסום כאמור².

15. העובדה כי מדובר בעניינינו אך ורק בשאלת פרסום תיעוד חזותי וקולי, ולא בשאלת עצם פרסום תוכן התקירה או המלל שלה, היא בעלת משקל רב. בהקשר זה יפים דבריו של בית המשפט העליון, מתוך ע"פ 2476/15 רשות השידור (בפירוק) נ' מדינת ישראל ואח' (פורסם בנבו, 05.04.2016) בעמ' 10 לפסק הדין:

"ניתן לסבור כי היקף איסור הפרסום בסעיף 13 לחוק חקירת חשודים מוגבל מטבעו. דהיינו, האיסור מתייחס לתיעוד חזותי או קולי ולא לעצם פרסום תוכן החקירה או המלל שלה בדרכים אחרות. אף לכך יש חשיבות בבוא בית המשפט לשקול את הדברים."

16. כפי שנזכר כבר בבקשת המשיבים, פרסום תיעוד חזותי וקולי של עדות שנמסרה במשטרה, מאפשר להתרשם באופן בלתי אמצעי מן הדרך שבה נהגו רשויות האכיפה בגביית עדות, בזמן אמת, ומן הדינמיקה במהלכה, דבר שקשה מאד לדלות מהודעה כתובה, אשר מטבע הדברים, עלולה להחמיץ ניואנסים חשובים.

במיוחד לאור טענותיו הפומביות של המבקש, כי "החקירות זוהמו ונתפרו מהרגע הראשון", בולט עוד יותר האינטרס הציבורי בפרסום תיעוד חזותי של גביית עדות המנוח. רושם זה מקבל משנה תוקף לאור התגובה שנמסרה לפרסום בערוץ 13 ביום 25.2.2021 הנזכר בהודעת העדכון, בה נאמר כי "אפשר רק לדמיין אילו איומים ולחצים הפעילו על סגל". מאחר שאין טוב ממראה עיניים ומשמע אוזניים, רק שידור ההקלטה של גביית עדות המנוח, יחסוך מן הציבור את הצורך "לדמיין" מה התרחש בחדר החקירות.

17. שוב יודגש כי בתי המשפט הכירו בערך המוסף החשוב שיש לפרסום תיעוד חזותי וקולי:

"בעידן הטלוויזיוני והאינטרנטי שבו אנו חיים, יש ערך מוסף לפרסומים המשתמשים בשפה חזותית טלוויזיונית וגם אם יש בשידור היבטי לוואי של "רייטינג" או מציצנות, הרי לא ניתן להתעלם מחשיבותה של השפה הטלוויזיונית בסיקורים של עניינים ופרשות משפטיות בעלי עניין ציבורי. ראו לעניין זה דוח הוועדה לבחינת הפתיחה של בתי המשפט בישראל לתקשורת אלקטרונית משנת התשס"ה-2004. באותו דוח צוין בין היתר כי שידורים אלקטרוניים המאפשרים להעביר לציבור תמונה ושמע מוחשיים הם בעלי עוצמה תקשורתית רבה יותר מאשר דיווחים עיתונאיים הנמסרים מכלי שני. בנוסף צוין, כי בעידן התקשורת והטכנולוגי בו אנו חיים מרבית הציבור שואב את ידיעותיו בכל עניין ציבורי אקטואלי וגם בנוגע להליכים בבית המשפט מדיווחים הנמסרים על ידי כלי התקשורת האלקטרוניים (שם בפסקאות 79-81)."³

18. בעוד הבקשה לעיון מחדש נסמכת רובה ככולה, על הטיעון כנגד "הדלפה אסורה", מן הראוי להביא בהקשר זה את הדברים הבאים מתוך הנחיות היועץ המשפטי לממשלה "קווים מנחים למדיניות אכיפה בעבירות הנוגעות למסירת מידע האסור בגילוי":

"הנה כי כן, משהופץ המידע, מוכן לעתים המשפט להגן על האינטרס הציבורי שבהפצתו, תחת המטריה של חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת, ובכלל זה לצורך בקרה ציבורית על התנהלות מערכות השלטון. זהו הרציונאל העומד מאחורי הכרת הפסיקה בחיסיון העיתונאי כ"נכס צאן ברזל של המשפט החוקתי הישראלי" (ראו: בג"ץ 3809/08 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משטרת ישראל (2012))."⁴

² תפ"ח (חי') 4067/07 ערוץ 2 ואח' נ' מדינת ישראל ואח' (פורסם בנבו, 22.6.2008), ס' 7 להחלטה.

³ ת"פ (י-ם) 21629-10-15 מדינת ישראל נ' יונה יחיאל מצגר (פורסם בנבו, 4.9.2018).

⁴ הנחיה מספר 4.1114 מיום 4.2.2020, סעיף 31 בעמ' 6.

בפסק דינו של בית המשפט העליון בע"א 9705/11 גלאט ברקוביץ' נ' קרא (פורסם בנבו, 21.10.2014), נקבע: "ההנחה היא כי קיים אינטרס חברתי וציבורי כי מקורות יספקו לעיתונאים מידע אמין, איכותי ומקיף, בעל עניין ציבורי, לשם פרסומו לטובת הציבור. העיתונאי אף נתפס כמי שעושה שליחות למען הציבור ולמען זכותו לדעת" (ס' 42 לפסק הדין).

החשיבות הרבה שבפרסום העיתונאי, זכתה להכרת בתי המשפט גם כאשר דובר בפרסום החושף לעין הציבור עדויות וחקירות בהליך פלילי: "יש חשיבות לעצם יכולתם של אמצעי התקשורת להגיע למקומות שחבויים בדרך כלל מעיני הציבור, כגון חקירות פליליות, ולחשוף אותם לעיני כל."⁵

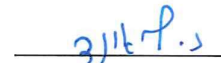
19. בענייננו, קשה להפריז בענין הציבורי הרב שיש בפרסום תיעוד חזותי של עדות המנוח. חלקים מתוכן העדות ממילא כבר פורסמו בעבר, ופרסום תמלול של העדות מלכתחילה איננו אסור בזין. בהינתן כי מדובר בהקלטה שלא תובא כראיה בהליך המשפטי, לצד העובדה כי המנוח לא היה עד תביעה, ובהינתן כי אלמנתו אינה מתנגדת לפרסום התיעוד החזותי ואף התראיינה בעצמה לתוכנית, ברור לחלוטין כי העניין הציבורי בפרסום גדול לאין שיעור מן הפגיעה התיאורטית האפשרית באינטרסים נטענים אחרים.

ג. סוף דבר

20. נוכח המפורט לעיל, המשיבים שבים על טענתם כי המבקש לא ביסס בבקשתו הצדקה מספקת לעיון מחדש בהחלטה. ככל שבית המשפט הנכבד יסבור כי יש מקום ליתן הבהרה מטעמו ביחס לאמור בהחלטה, הרי שהמשיבים אינם מתנגדים לכך. לצד זאת ייאמר, כי לאור שידורה הצפוי של התוכנית ביום ב' הקרוב (8.3.2021), מצטרפים הם לפניית המבקש, כי החלטה בענין תינתן, ככל שניתן, בהקדם האפשרי.

דור ליאונד, עו"ד

זאב ליאונד, עו"ד

זאב ליאונד ושות'
עורכי דין ונוטריון
ב"כ המשיבים 1-2

⁵ ב"ש (ת"א) 94093/04 רשת תקשורת והפקות ואח' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.12.2004), עמ' 5, פסקה ד.